

יא לחודש

ט « לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁן עֲדוֹת מִבְּתָם לְדוֹד לְלַמֵּד:
 ב בְּחַצוֹתוֹ אֶת אֲרָם נִתְרִים וְאֶת אֲרָם צוֹכָה
 וַיֵּשֶׁב יוֹאֵב בֶּן־נֶדָב אֶת אֲדוֹם בְּגִיא מֶלֶח שְׁנַיִם עָשָׂר
 אָלֶף: ג אֱלֹהִים ^{הַקִּיף בְּעַל חֲסִידוֹת} וְנִחַתְנוּ ^{בְּעַל חֲסִידוֹת כִּסּוּס} פְּרַצְתָּנוּ אֲנַפְתָּ
 תְּשׁוּבָה לָנוּ: ד הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה רֶפֶח שְׁבָרֶיהָ
 כִּי מָטָה: ה הִרְאִיתָה עַמְּךָ קִשְׁיָה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן
 תִּרְעַלְתָּה: ו נָתַתָּה לִירֵאִיךָ גַם לְחַתְנוֹסִים מִפְּנֵי קִשְׁט
 סִלְתָּ: ז לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ (ועננו)
 וְעַנְנֵי: ח אֱלֹהִים ^{הַקִּיף בְּעַל חֲסִידוֹת} דַּבֵּר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֲחַלְקָה
 שְׂכָם וְעַמְּךָ סִבּוֹת אֲמַדֵּד: ט לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה
 וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֵאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקֵי: י מוֹאָב סוֹר
 רַחֲצֵי עַל אֲדוֹם אֲשַׁלֵּךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלִשְׁתֵּי הַתְּרַעְעֵי:
 יא מִי יִבְלַעֵנִי עִיר מְצוּר מִי נִחַנֵּי עַד אֲדוֹם: יב הֲלֹא
 אַתָּה אֱלֹהִים ^{הַקִּיף בְּעַל חֲסִידוֹת} וְנִחַתְנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים ^{בְּעַל חֲסִידוֹת כִּסּוּס}
 בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: יג הָבָה לָנוּ עֲזָרַת מְצָר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת
 אָדָם: יד בְּאֱלֹהִים ^{הַקִּיף בְּעַל חֲסִידוֹת} נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס צְרִינוּ:
סא « לַמְנַצֵּחַ עַל נְגִינַת לְדוֹד: ב שְׁמַעָה אֱלֹהִים
 רִנָּתִי הִקְשִׁיבָה תִּפְלְתֵנִי: ג מִקְצֵה הָאָרֶץ
 אֲלִיךָ אֶקְרָא בְּעֶטֶף לְבִי בְּצוּר יְרוּסִים מִפְּנֵי תַנְחַנֵּי: ד כִּי
 חַיִּית מַחֲסֶה לִי מִגְדָּל עַז מִפְּנֵי אוֹיְבִי: ה אֲנִגְדָּה

בְּאַהֲלֶיךָ עֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסֶתֶר בְּנַפְיֶךָ סֶלְהָ: ו כִּי אֶתָּה
אֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות} שָׁמַעְתָּ לְגִדְרֵי נַתַּת יְרֻשַׁת יִרְאֵי שְׁמוֹךְ:
ז יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דֹר וָדֹר:
ח יֵשֶׁב עֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות} חֲסֵד וְאַמֶּת מִן
יִנְצְרֶהוּ: ט כֵּן אֲזַמְּרָה שְׁמוֹךְ לְעַד לְשִׁלְמֵי גִדְרֵי יוֹם יוֹם:
סב « לַמְּנַצֵּחַ עַל יְהוֹתָזֶן מִזְמוֹר לְדָוִד: ב אֵךְ אֵל
אֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות} דוֹמִיָּה נַפְשִׁי מִמְּנוֹ יִשְׁוּעָתִי:
ג אֵךְ הוּא צוּרִי וַיִּשְׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא אֶמוּט רַבָּה:
ד עַד אָנָּה תַּחֲזוּתָתוֹ עַל אִישׁ תִּרְצָחֻ: כְּלָכֶם בְּקוֹר
נְטוּי גִדְרֵי תִּדְחִינֶיהָ: ה אֵךְ מִשְׁאֲתוֹ יַעֲצוֹ לְתַדְיִת יִרְצוֹ
כָּזֹב בְּפִיו יִכְרֹכוּ וּבִקְרָבָם יִקְלְלוּ סֶלְהָ: ו אֵךְ לְאֱלֹהִים
דוֹמִי נַפְשִׁי כִּי מִמְּנוֹ תִּקְנֹתִי: ז אֵךְ הוּא צוּרִי ^{תקיעה בעל חובלות}
וַיִּשְׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא אֶמוּט: ח עַל אֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות}
יִשְׁעֵי וּכְבוֹדֵי צוּר עֲזִי מַחְסֵי בְּאֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות}: ט בְּמַחֲוֹ
כּוֹ כְּבֹל עֵת עִם שִׁכְנוּ לִפְנֵי לְבַבְכֶם אֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות}
מַחֲסֶה לָּנוּ סֶלְהָ: י אֵךְ הֶבֶל בְּנֵי אָדָם כְּזֹב בְּנֵי אִישׁ
בְּמֵאוּזִים לְעֵלוֹת הַמָּוָה מִהֶבֶל יָחַד: יא אֵל תִּבְטְחוּ
בְּעֶשֶׂק וּבְגִזֹל אֵל תִּהַבְּלוּ חוּל כִּי יָנוּב אֵל תְּשִׁיתוּ
לֵב: יב אַחַת דִּבֶּר אֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות} שְׁתִּים זוֹ שָׁמַעְתִּי
כִּי עֲזָ לְאֱלֹהִים ^{תקיעה בעל חובלות}: יג וַיֵּלֶךְ אֲדֹנָי חֲסֵד כִּי אֶתָּה
תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:

סג א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה:
 ב אֱלֹהִים ^{תקנה בעל היסודות} אֵלֵי אֶתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ צְמָאָה
 לְךָ נַפְשִׁי כָּמֹה לְךָ בְּשָׂרֵי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַיִן בְּלִי מָוֶם:
 ג בֵּן בִּפְקֻדֹשׁ חַיִּיתִיךָ לְרֵאוֹת עֵינֶךָ וּבְכוּדֶךָ: ד בִּי מִזֶּבֶחַ
 חֲסִדֶיךָ מִחַיִּים שִׁפְתֵי יִשְׁבַּחֶנְךָ: ה בֵּן אֲבִרְכֶךָ בְּחַיִּי
 בְּשִׁמְךָ אִשָּׁא כַּפִּי: ו כְּמוֹ חֶלֶב וּדְשֵׁן תִּשְׁבַּע נַפְשִׁי
 וּשְׁפָתֵי רִנָּנוֹת יִהְלָל פִּי: ז אִם זְכוּרְתִיךָ עַל יְצוּעֵי
 בְּאֲשֻׁמְרוֹת אֶהְיֶה כֶּךָ: ח בִּי חַיִּית עֲזָרְתָה לִּי וּבְצִל
 כְּנָפֶיךָ אֲרִינֵן: ט דָּבַקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תִמְכָּה
 י מִינֶךָ: י וְהִמָּה לְשׂוֹאֵה יִבְקֹשׁוּ נַפְשִׁי יִבְאוּ בַתְּחִתִּיּוֹת
 הָאָרֶץ: יא וַיִּגְרָהוּ עַל יְדֵי חָרֵב מְנַת שְׁעָלִים יְהוּי:
 יב וְהִמְלִיךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים ^{תקנה בעל היסודות} יִתְהַלֵּל כָּל הַנְּשַׁבַּע
 בוּ בִּי יִסְבַּר פִּי דוֹכְרֵי שִׁקְרָה:

סד א לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: ב שְׁמַע אֱלֹהִים ^{תקנה בעל היסודות}
 קוֹלִי בְּשִׁיחֵי מִפְחַד אוֹיֵב תִּצַּר חַיִּי: ג תִּסְתִּירֵנִי
 מִסּוּד מְרָעִים מִרְגִּשַׁת פְּעָלֵי אֹיֵב: ד אֲשֶׁר שָׁנְנוּ
 כְּחָרֵב לְשׁוֹנֵם דָּרְכוּ חָצִים דָּבַר מָר: ה לִירוֹת
 בְּמִסְתָּרִים תָּם פְּתָאֵם יִרְהוּ וְלֹא יִירָאוּ: ו יִחַזְקוּ לְמוֹ
 דָּבַר רָע יִסְפְּרוּ לְטִמּוֹן מוֹקְשִׁים אֲמָרוּ מִי יִרְאֶה לְמוֹ:
 ז יִחַפְּשׂוּ עֲזֹלֹת תִּמְנֵנוּ חֲפֵשׁ מְחַפֵּשׁ וְקָרַב אִישׁ וְלֵב
 עֲמֹק: ח יִירֶם אֱלֹהִים ^{תקנה בעל היסודות} חֵץ פְּתָאוֹם חָיוּ מִפּוֹתָם:

ט וַיִּבְשִׁילוּהוּ עֲלִימוֹ לְשׁוֹנָם וַתִּגְדְּדוּ כָּל רֹאֵה בָם:
 י וַיִּירָאוּ כָּל אָדָם וַיִּגִּדוּ פֶּעַל אֱלֹהִים ^{תהיך בעל היסודות} וַיִּמְעַשְׂהוּ
 הַשְּׁבִילוֹ: יא יִשְׂמַח צְדִיק בִּיהְנוּאָה ^{תהיך בעל היסודות} וַחֲסָה בּוֹ
 וַיִּתְהַלֵּל כָּל יִשְׂרָי לֵב:

סד א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: ב לֵךְ דְּמִיָּה
 תַּהֲלֶה אֱלֹהִים ^{תהיך בעל היסודות} בְּצִיּוֹן וּלְךָ יִשְׁלָם גְּדֹר:
 ג שִׁמְעַ תַּפְלָה עֲדִיךָ כָּל בֶּשֶׁר יְבֹאוּ: ד דְּבַרְי עֲזַנְתָּ
 גְּבָרוֹ מִנִּי פִשְׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפָּרֵם: ה אֲשֶׁרִי תִבְחָר
 וַתִּקְרַב יִשְׁבֵּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קְדוֹשׁ
 הַיּוֹכֵלֶךָ: ו נִרְאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנּוּ אֱלֹהִי ^{תהיך בעל היסודות} יִשְׁעֵנוּ
 מִכַּבֹּט כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ וַיִּם רְחֻקִים: ז מִכִּין הָרִים
 בָּכַחוּ נְאֻזָר בְּגִבּוֹרָה: ח מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן
 גְּלוּתָם וַחֲמוֹן לְאֲמִים: ט וַיִּירָאוּ יֹשְׁבֵי קְצוֹת
 מֵאוֹתֶיךָ מוֹצְאֵי בָקָר וְעֶרֶב תִּרְנִין: י פְּקַדְתָּ
 הָאָרֶץ וַתִּשְׁקַקֶּה רַבַּת תַּעֲשְׂרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים ^{תהיך בעל היסודות}
 כֹּלֵא מִים תִּכְיִן דְּגָנָם כִּי כֵן תִּכְיֶנָּה: יא תִּלְמִיָּה
 רַוָּה נַחַת גְּדוּדֶיהָ בְּרִבְיָבִים תִּמְגַּנְנָה צְמַחָה תִּבְרָךְ:
 יב עֲטַרְתָּ שְׁנַת מוֹבְתְךָ וַיִּמְעַלְיָךְ יַרְעֵפוֹן דָּשֵׁן:
 יג יַרְעֵפוֹ נְאוֹת מִדְּבַר וַגִּיל גְּבָעוֹת תַּחֲגַרְנָה:
 יד לִבְשׁוֹ כְּרִים חֲצֵאן וְעַמְקִים יַעֲטֹפוּ כָר וַתְּרוֹעְעוּ
 אַף יִשְׂרָי:

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לַשֵּׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 תְּרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ תְּזַח בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹחַר
 הַקְּדוּשׁ וּבְרָאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוִּים תְּפִילַת
 דְּדוּד הַמְּלֶכֶךְ עָלֵינוּ תְּשָׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מִחֶסֶה לִי מִגְּדָל עִז מִפְּנֵי אֹיִב. אֲגִנְרָה בְּאֶהְלֶךְ
 עוֹלָמִים אֶחְסֶה בְּסֶתֶר בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאִזְכָּר
 שְׁבְּלִימוּדֵינוּ זֶה יְהִי שְׁפָתוֹתֶיךָ דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרִי,
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְּרִין סִפְרָא סִפְרַי הַזּוֹחַר,
 יִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרָאָה אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה
 רבון העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, בקודה ובהשתחויה,
 שפרכתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש,
 ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אננו,
 מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על פן
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח
 לכל חטאתינו ועונותינו. ואל יהיו עונותינו
 מבדילים בינינו לבינך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן את לבבנו
 ליראתך ואהבתך, ותקשוב אונך לדברינו אלה,
 ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך. ויהיה
 למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחח.
 ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו.
 ושיתנוצצו ניצוצות עבדך הקדושים אשר על ידם
 גלית דברך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם
 וזכות תורתם ותמימותם יקדשתם יעמד לנו לבל
 נפשל בדברים אלו. וזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. במאמר נעים ומרודת ישראל, גל
 עיני ואפיטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חַכְמָה, מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאֵנֶת הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מַלִּין בְּפוּמָנָא, לְקַיְמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁפַתְוֹב, וְאַנְכֵי
אַתְוִיה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסְיָא קַדְמָךְ. וְנִזְכֵּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפוּמָא דְרִישָׁא דְמַתְיַבְתָּא עֲלֵאָה. אֲמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנָחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַנֶּחַל, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְחָרוּ
כְּזֶחֶר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֵי הַרְבִּים בְּבוּכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל־עֵינַי וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשֵׁי וּמְאֹדֵי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפֵּר
הַזֶּהר תְּקַדּוּשׁ לְזִכְרוֹת ... פּב"פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרַפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעוֹת... וְלְבָנִים... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת תְּנַפֵּשׁ וְרַפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים ויושיעוהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתיד לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזנים
 ולתקן תריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מִוֶּדָה אָנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלוֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂוִבִיתֵנִי לְלִמּוּד וּלְחֻגּוֹת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵלְיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְבַּח
 לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רֹחִי אֲשֶׁר עָלְיָךְ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַע
 זֶרַעךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבִיאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יְדֵי
 כְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן
 עֲמִי אָתָּה. וּבְרַפְת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה
 בְּמַחְרָה דִּי דָן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גְּבַר,
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ
 בְּאַמַת בְּאִמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחֶמְדָּן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ

לְתוֹכּוֹ, וְהֵשֵׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וְלַיּוֹיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וְלִזְמֶרֶם. וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגֵיחֵם. וּמִלֵּאָה
 הָאָרֶץ יָדְעָה אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוּד הַגְּאוּלָּה

"בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן" תַּקוּן מ"ג מִתַּקוּנֵי

זוֹהַר הַשְּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

תַּקוּנֵי זוֹהַר - תַּקוּנֵי אַרְבָּעִין וְתַלְתּוֹת (זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּפ"ב ע"א)

א. הַבְּנִיִּים צוֹעְקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל

וְאִין עוֹנָה

בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן אֶת"ר יב"ש, וְדֵא אִיהוּ "וְנִתְרַד

יְחָרֵב וַיִּבְשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּחַהוּא זְמַנָּא

דְּאִיהוּ יב"ש וְאִיהוּ יבְשָׁה, צְוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא

וְאִמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדֵא

הוּא דְבְּתִיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

ב. הַלּוֹמֵד רַק תּוֹרַת הַנְּגִלָּה טוֹב לוֹ שְׁלֹא

נִבְרָא כְּלָל בְּעוֹלָם

וְחִבֵּי מֵאֵן דְּגֵרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבְּלָה וְחִבְמַתָּא

מֵאוֹרֵי־יָתָא דְבְעֵל פֶּה וּמֵאוֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלָא פִּשְׁט
בְּאוֹרֵי־יָתָא וּבְתַלְמוּדָא, פְּוֵדֵי פֶּאֱלֹוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
מִתְּהוּא נֶחֱד וּמִתְּהוּא גֵן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְפְּרִי
בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהִי אֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב וְאוֹרֵי־יָתָא
דְבְעֵל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה פֶּאֱלֹוּ אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַתּוּ
וְכַהוּ, וְגֵרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוֹרֵד גְּלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מנתקן את
העבר שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא
לִיה יִפְשָׁה, מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, פְּרִי, תְּכִי
אוֹלִיף תִּיּוֹבְתָא לְכָל פְּנֵי עֲלֵמָא, דְּאִם פֶּר נִשׁ יַחֲזוֹר
בְּתִיּוֹבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק, וּמִתְּ דִּתְּנֹחַ
יִפְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנֶחֱד דִּתְּנֹחַ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
לִיה מְקֻנָּה חַמִּים וַיַּיָּמִים, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיִּפְשָׁה אָרֶץ וְלִמְקֻנָּה חַמִּים קָרָא
יָמִים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְקְרִי אָרֶץ מִתְּ פְּתִיב בִּיה
(שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ", לְאַפְקָא

זרעין ואיבין דאינון נשמתין (דף פב ע”ב) כל חד
 לזנייהו, אלין נשמתין דאתגזרו מבורסי יקרייה, ואלין
 רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו
 מאופנים, כל חד אפיק לזנייהו לכל חד בדקא
 יאות, ”עין פרי” דא תלמיד חכם, ”עושה פרי” דא
 בת זנייהו, לכל חד בדקא יאות (כל חד אפיק לזנוי).

ד. הת”ח שנסמתו גדולה, פוגם יותר אם
 אינו לומד זוהר

ועוד ”עין פרי” דא עמודא דאמצעייתא, ”עושה
 פרי” דא צדיק, ”אשר זרעו בו על הארץ”
 דא שכינתא, דכל זרעין אתפלילן בה, והכא
 פקודא דפריה ורביה למעבד אפין וזרעין, דדא
 הוא דכתיב (ישעיה מה יח) ”לא תהו בראה לשבת
 יצרה”, ומאן דאתבטל מפריה ורביה, פאלו אחר
 לתהיא ארץ יבשה, ומנע ברבאן מינה, כל חד
 לפום דרביה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא,
 לאתר דאתגזר נשמתיה.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהִיא מְסַגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדָה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהֶקְדָּמָה).

וְיֵהי נָעִם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

❖ ~~~~~ ❖

א. כְּתַב הַ"כְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאַרְץ מִדְּה". ב. הֵנָּה 'רַבּוֹן' בְּגִימָטְרִיָּא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַקְּמֹאֲיָרִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁכוּלְלָם וּמְחַבְּרָם, גִּימָטְרִיָּא 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּ הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחִיָּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלָשׁוֹן

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מֵעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל.
 וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגָה כָּלִל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאַנְהָגָא
 וְקוּרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֶת בְּגוּף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שְׂכָמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוּף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאתָ עֵשֶׁר תְּקוּנִים שְׁהֵם הָעֵשֶׁר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהַנְהִיג עִמָּם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְכַחוֹת אֵלּוֹ אַתָּה נֹסֶתָר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שֶׁאַתָּה מוֹשְׁפִיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׂמִינְד אֶת כָּל הַכחות שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כחות דִּין וְיֵשׁ כחות חֶסֶד, וְהוּא הוּא מַחְבֵּר בִּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וְכַשֶּׁם מְמוֹתָקִים נִקְרָאִים כוחות הַרְחֻמִּים, וּמִשׁוּם שֶׁאַתָּה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכחות הָאֵלּוֹ, כְּנִשְׁמָה לְגוּף, לְכֵן מִי שְׂמַפְרִיד בֵּין כחות הַדִּין לַכחות הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוֹטֵא לְפָנָי ה', וּמַעוֹרָר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת וְהַגְּלִים. וּבְהֵם אַתְּתַמְכְּסָה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַהּ הוּא דְקַשִּׁיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַהּ הוּא שְׁקוֹשֶׁר אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַהּ מְלַגְּאוּ -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֲתַהּ מִבְּפְּנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבַרְיָהּ
 כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמִפְרִיד אַחַד מִחֲבָרוֹ,

מֵאֵלֵין עֵשֶׁר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאֵלוֹ עֵשֶׁר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אַפְרִישׁ בְּרַהּ. וְאַלִּין וְאוֹ
 כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּרַהּ. עֵשֶׁר וְאֵלוֹ

את כוח הדין, הרי הוא כְּבִיכּוֹל מִפְרִיד את הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
 בְּכַחוֹת הָאֵלוֹ כְּנִשְׁמָה בְּגוֹף (באר לחי רואי). ד. אור אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. ה. פי
 על יְדֵי הָעוֹנוֹת מִפְּסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב "וְנִרְגַן מִפְרִיד אֵלּוּף",
 שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיוֹ לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל אֵת הַרְצוֹן
 מִלְּהַטִּיב, וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב "וּבְכַפְּשֵׁיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם", וְעַל פֶּן הָאֵרֶת הָעוֹלָמוֹת
 בְּאַחֲרֵיתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֻקָּה, הַחֻסָּד וְהַנְּצַחַת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים
 חֻסָּד בְּעוֹלָם. וּמִדּוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֵת
 הַחוּטָאִים. וּמִדּוֹת הַכְּתָר תַּפְאָרֶת יְסוּד וּמַלְכוּת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמַר
 לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֻסָּד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֻסָּד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאֵם
 יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלִכֵּן ה' מְשִׁפִּיעַ בְּדַרְךָ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חֵד אַרְיָד;
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, בְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוֹד,

וְחֵד קָצֵר וְחֵד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנֵת לֹזַן דְּמִנְיָהוּ
 צִד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרָחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנֵת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי לְבוֹשֵׁינִי דְּמַבְסִין עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמֻכְסִים עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קְרִיאֵנוּ^{טו} בְּתַקוּנָא דָּא: חֶסֶד^{טז} -
 וְנִקְרָאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא דְּרוּעָא -
 זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש ' ספירות, יש ' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מִדַּת הַחֶסֶד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מִדַּת הַגְּבוּרָה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מִדַּת הַתַּפְּאֶרֶת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שִׁמְדָתוֹ "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא למוד התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מִדַּת הַנְּצִיחַ וְהַהוֹד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מִדַּת הַיְסוּד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מִדַּת הַמְּלֻכוֹת: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תַּפְאָרַת - גּוּפָא. נִצַּח וְהוּד
 שְׂמַאל. תַּפְאָרַת כַּנְגַד הַגּוּף. נִצַּח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כַּנְגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה

שְׁבַעַל פְּהַ קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלַגְנָאוּ. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כּוֹן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא
 תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כַּנְגַד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוּן
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם.
 וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֵסֵד אֶת בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כַּנְגַד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָה
 הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית,
 הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מְגִיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מְגִיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִיּוֹן, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א וְאוֹת ה"א

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרָךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשֻׁקָּה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כוּה שְׁאֵמֹר "מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלָּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. י.ב. עַל דְּרָךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. י.ג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנֵן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא **בְּדְרוּעוּי** **וְעַנְפוּי** **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוֹתָיו וְעַנְפוֹי,
 שְׁמִשְׁקֵי **לְאֵילָנָא** **וְאֶתְרַבִּי** **בְּהוּא**
 אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן עֶלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ.
 בְּנִבְיַעַת הַמְּעִין, וְאוֹתוֹ אֹר הַמְּעִין הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף. וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן, וְאִין

דְּיִוְקָנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
 דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמִיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
 וּבְרֵאת שְׁמִים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
 מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא וְאֵילָנִין וְדְשָׁאִין,
 וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשָׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִיִן, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
 עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא,
 וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושם שהיא ברזה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלֵאִין, וְאִידִּי
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידִּי

יְתַנְהֵגוּן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִידִּי
 יְתַנְהֵגוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידִּי

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלֵאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שְׂיֹדְעַ וּמְשִׁיגַ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוּ וְתַבְרָךְ, אִין יְחוּדַ

בְּעֲלֵאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּו. וְאַנְתָּא אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֻּלָּא. וְכַל סְפִירָן כַּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֻּלָּם, וְלְכַל סְפִירָה לְכַל אַחַד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא וְכַו. וְאַנְתָּא לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכַוְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרָךְ יְחִיד בְּכַל
 הָעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְקוֹנִים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יֵשׁ יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן [כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוּ דְכָלְהוּ.
 הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלַק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ
 וְכֹאשׁוּר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָה מֵהֶם, יִשְׂאָרוּ

כָּלְהוּ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ [כב] הוּא חַכְמִים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמויה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלָּא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלָּא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבַנֵּי
 הַנְּהַגְתְּךָ לְהוֹדִיעֵנוּ תְּקוּפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵּי

נְשָׂא וּבְרִי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מוֹתְנַהֵג

עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹון צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֵם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפִים עוֹבְדֵיחֹון וְדַבְּנֵי
 וּמִשְׁפָּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְּנֵי

נְשָׂא וּבְרִי. דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

בג. כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בַּמִּדְרָא (וַצֵּא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְּיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי).
 בד. שֶׁכָּל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת, שֶׁבֵּהֶם נוֹדַע הַתְּקוּף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגְהָ לְבַנֵּי אָדָם. - שֶׁכָּל עֲנָן שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הֶעֱשָׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל לְכַבְּדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכֹול מוֹתְנַהֵג עַל פִּי הַסְּפִירוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵיחֹון דְּבַנֵּי נְשָׂא שְׂכָפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בְּהַ מוֹדֵדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שְׂתַרְאֵה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מוֹשֶׁתֵּמֵשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְּהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא [כז]. צְדָקָה -
 העמוד האמצעי. צדק היא

מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צְדָקָה [כח]
 המלכות הקדושה. מאזני צדק,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ. הֵיזַן צְדָקָה - אוֹת
 שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות

בְּרִית. כֹּלָא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אֶתְנַהֵיג
 ברית. הכל להראות איך מתנהג

עֲלֵמָא [כט]. אַבְל [ל] לֹא דְּאֵית לָךְ צְדָקָה
 העולם אבל לא שיש לך צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). וההין צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כז. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והקסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות איך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט
יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוֹשׁ דְּלִיָּה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהֵ רִזִּי תוֹרָה. (הַדְרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרָשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. **א.** אָבֵל אֵין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצְמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְמַדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לֹא אֵית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִוּי הוֹהֵר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצְמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּבָ שְׁחִסַּר
 כָּאֵן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֶל הַנְּרֻצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חִסַּר כָּאֵן וְשִׁיִּיד לְכָאֵן מַה שְׁכַתְּוֹב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פָּה אֶל פָּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמַד מֵעֵתָה רְצַה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זוּלְתוֹ בְּדוּד
 לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַד לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהָר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֵרִי רִשׁוּתָא נִתְּנָה לָךְ

לְגֵלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגֵלוֹת רְזִין נְסִתְרִים עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגֵלְאָה לְשׁוּם פֶּר

שְׁלָא נִתְּנוּ רִשׁוּתָא לְגֵלוֹת לְשׁוּם בְּנוֹ

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה,

יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפַאֲרָה
 ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוּלָּה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפַאֲרָה,

וְהִנְצַח וְהַהוּד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וְהַנְּצִיחַ, וְהַהוּד. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם

וּבְאַרְצֵי וְהוּד. לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה.
 וּבְאַרְצֵי. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָה - מַלְכוּת.

וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵינוּ
 וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵינוּ

שְׁמַעוּ אֲנוּן דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא
 שְׁמַעוּ, אֲלוּ יְשִׁנֵי חִבְרוּן, וְהַרְוֵעָה

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימָנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוּן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֵינְפָרִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנִּצַּח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה):
"וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", סְמִלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מִשָּׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קִבְרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְרָשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מִשָּׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֵּן
שְׁכָתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יְבִיאָךְ שָׁמָּה בְּטֶהְרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עַיִן
שָׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמִלְיוֹן מִלְאָךְ הֵיךְ,
עַיִן שָׁם, עַיִן שְׁכָתוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שָׁם
מִלְאָךְ וְלֹא שָׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיּוֹ). וְלִפִּי מִדְרָשׁ זֶה מוּבָן לְמָה
חֵבֵר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מִשָּׁה רַבִּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יְשִׁנֵי חֵבְרוֹן.
פ.ח. רַעֲיָא מֵהִימָנָא - מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בהם, "הקיצו" וְרַנְנוּ וגו', מִשֶּׁה הַרוּעָה

מֵהִימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְלִמָּן
 הַנְּאֻמָּן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחַ

לְאַתְעֲרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעֲוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְּעַד כַּעַן צְדִיקִיא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

לט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיינו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקיף

יְהִיבַת שְׁכִינָתָא תַּלְת קָלִין ^[מב] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אַתְמַר:
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהַרֵּי עֲלִידָה נְאָמֵר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אַתְוֹן דִּילִיָּה ^[מב], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֵם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהַרֵּי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֵת הָעֵינַן (בְּגִיחוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשָׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְת קָלִין (בְּגִיחוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלֵא טָל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טָל

"מֵאֵי נִמְלֵא טָל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טָל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׁכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלֵנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אִין זָה

הַבֵּי, דְּלֵא עֵאלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׁבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגִלּוֹתָא [מה]. הָרִי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגִלּוֹת! הָרִי לָךְ סִימֵן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרָאת 'תְּמָרָה',
 מִשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלֶם תִּמְנוּ עוֹנוֹתֶיךָ שְׁנֶאֱמַר תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זו
 הוּזָהר). וְהַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרָאת תְּמָר כִּנְצָאֵר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׁכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָה (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אֵיהּ טַל. וְדָא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אֵיהּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מַחְשְׁבֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחַשְׁבֹּן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הַא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחַשְׁבֹּן טַל"ל. דְּאֵיהּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹתוֹת לְחַשְׁבֹּן טַל"ל, שְׁהִשְׁם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הַא וְאוֹ מִשְׁם הַנּוּיָה, וְנַעֲלָמָה
 כְּאֵן אוֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׁג' אוֹתוֹת יֵה-וּ בְּמִלּוּי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִכְנַע מִמֶּנָּה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת יֵה-וּ, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקַרֵּב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת יֵה-וּ וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מַלְיָא לְשִׁכְנֵתָא מְנַבְיַעוּ דְּכָל
מְמַלָּא אֶת הַשְּׁכִינָה מִמַּעַן הַנּוֹבֵעַ שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין עֲלֵאֵין. מִיד קָם רַעֲיָא
הַמְקוּרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיָּד קָם הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עַד
הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עִמּוֹ. עַד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה
כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:"

(תקוני זמר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מַהֲט"ל אִוְרוֹת דְּזַעִיר אֲנַפִּין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַוְּנִין אַתָּה בְּגִלּוֹת, וְאֵינוֹ מִשְׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמֻלָּא ט"ל, לוֹמַר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׁכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְוָא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְוֹן וְזִמְנַן הַמְּסוּגָל לְקַבְּלַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְוָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
וַיְהִי רַעְוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדִּי טֵלָא
נֶעְלָם מֵהַכֹּל. שִׁיתְמִשְׁדִּי טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמַלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִּין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינוּ תְּפוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנַפִּין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְּאַנְפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְּכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומיו הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים סתומה מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֲדוּהָ עָלַי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְדֵּהָ אֹתָנָה מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדֵה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנּוּיִם (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנּוּיִם, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִמְזָל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׂכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִינוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחַרְבָּא דְּמִלְאָד
 מַעֲיִן הַרְעָ, וּמִחֶרֶב מִלְאָד

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לָנָא
 הַמּוֹת, וּמְהַדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חֵן וְחֹסֵד, וְחַיִּים

אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְפָּנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מִה טוֹב וּמִה נָעִים שֵׁיֵאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוֹבֵא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּירְתָּם לְתַקוֹן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חֵי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת
 הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׁהָ אַחַד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכַאֵן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתַן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אִמְרוּ אֵלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךָ תִּפְלָה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תִּפְלָה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ
 הַרְמִיח"ל). נב. מְבוֹא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסֶּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֵן
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְּכֻלֶּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד
 אוֹתֵנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנֵּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, שְׂרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזַי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסּוֹף הוּא בְּאֶמֶת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכֻלֶּת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאֵי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְפִּלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֵׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפֵּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יְתִיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מַה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מַה

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרֵינוּ לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר'ן]. נַד. כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יִתְרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאֲסוּר לְהָרִים אֵת הַיָּדַיִם בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתְּפִלָּה.
 נַה. כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךְ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹי יִהְיוּ לְרַצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמְסָךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיזוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמְסָךְ וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהִיא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְבֵּלָה אוֹתָהּ הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיזוֹנָה הִיא עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזו

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הֵכָה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הֵכָה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יְדִיעַ [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נִדְעַע

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלְהָה וְאָז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעָה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסֻדָּה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרֵת

וְאֶתֶעְבִּירוֹ תְשַׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תְשַׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנוּן
אֵינָם אֲנוּן וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת אֲנוּן

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת אֲנוּן וְנְשַׁמּוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוּחָא סְתִימָאָה דְאַרְיָךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִדְעַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלְהָה, וְהֵינּוּ מִהַכְּתָר דְאַרְיָךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהָאֲרֵת רִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנְּקָרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נְקָרָאִים אֲרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּיָסְבִי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסֵגִי דְּקִימֵי כְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבָּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסֵגִי,
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְּבָקוּ וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֶצְלוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵהִיכְלוּת
 האלו, הָמָה שְׂרָשׁ לט' הַסְּפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֶצְלוּת.
 סה. לְרַדָּף אַחֲרֵי הַתְּשַׁע סְפִירוֹת דְּאֶרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאֶרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעָּה שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמֻשְׁכִּים אֱלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֶיךָ קִיָּמִי כָל רְזֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרְאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּ נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקוּת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרְאֵת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְּבִק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרְאִים בְּכַחֲנִית אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֵא נִתַּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי ממאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאִסְתִּים גּוֹ בִּינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָהוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנקבללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֻזָּא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן בפשר עולה עשן הקטורת, כולם -

אֶתְקִשֵׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. כּאֲשֶׁר מִדַּת הַחֻקִּים הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא הַמְּחַשְׁבָּה הַנּוֹצֵרֶת, מִקְבֻלַּת הָאֶרֶץ
 מִהֲרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, אֲמָנָם הִיא לֹא מִשִּׁיגָה בְּאֵמֶת מִהִיכָן הִיא קְבֻלָּה אֶת אֹרֶה, אֲזִי
 כְּשֵׁשׁ בֶּה אֹרֶ וְשִׁפְעָה, הִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בְּמִדַּת הַבִּינָה, וְאֲזִי הַחֻקִּים מֵאִירָה לְמִידַת
 הַבִּינָה, שָׁגָם הִיא לֹא כָּל כָּךְ מְשֻׁגָּת, וְהִמָּה מִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, עַד אֲשֶׁר הִמָּה
 נַעֲשִׂים מִקּוֹשׁ דְּבָר אֶחָד וּמֵאֶחָד. וּבִנְגֻלָּה רוֹאִים שֶׁהַבִּינָה מְבַאֵרֶת אֶת הַחֻקִּים
 שֶׁאֵדָם לְמֹד [כְּמוֹבָא בְּגַ"א בְּמִשְׁלִי]. **עב.** אֲשֶׁר קָרְבָן הוּא מְלֻשׁוֹן קְרוֹב, וְזֶהוּ
 סוּד הַקָּרְבָן אֲשֶׁר עוֹלָה לְפָנֵי ה', שְׁמִטְרַת הַקָּרְבָן, הוּא לִיחַד אֶת הַבִּינָה בְּמִחְשְׁבָּה
 וְאֶת הַמְּחַשְׁבָּה בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, וּמֵאִירִים כָּלֵם זֶה בְּזֶה, וְאֲזִי כָלֵם רַק בַּעֲלִיָּה מַעֲלָה
 מַעֲלָה, וּמִדַּת הַחֻקִּים דְּבָקָה בְּמִדַּת הַפֶּתֶר אֲשֶׁר הִיא הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקַּב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי בְּלֹהוּ בְּסִלְיוֹנוּ, וּמַחֲשֵׁבָה
 אַז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְּחַשְּׁבָה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֵׁבָה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׂמֵאִירָה מְמַנּוּ מַחֲשֵׁבָה עֲלִיוְנָה

(דְּלֹא אֶתִידַע בְּהַ בְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׂלֹא) נוֹדַע בְּהַ בְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמְמַנּוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא בְּלֹא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׂמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַבְּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֲשֶׁרֵי וְזַךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשִּׁפְעַל לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשִּׁפְעַל מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפֵי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים. **עז.** אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִין וּבְעֵלְמָא דְאַתֵּי יַעֲחָא.

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכְוֹתֶם יְבַנֶּה בֵּית הַמְקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵה שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בֵּית הַמְקֻדָּשׁ וּלְעֵתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שֶׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הִיָּה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נֶשָׂא, (וּפְּכִי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). **ע.ח.** וּבְזִכְוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוּ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא וּבִגְיִן דְעֵתֵי דִין שִׁרְאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְאַיְהוּ, הַאי סִפְר הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּינָה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וּבְעוֹד מְקוּמוֹת בַּזֶּהר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שֶׁכָּל בֵּיאַת הַמְשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שִׁבְשָׁמִים... וְעֵתָהּ (אָנּוּ) רַחוּקִים מִשְׁרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׁמָרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגֵּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנְּפִלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבְכַרְט עַל דְרָף שִׁכְתָּב הַרְבִּי ז"ל (הָאָרֶ"י הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחִם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵּי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלִבְּנִים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמָן, הַמָּה יַנְחִינֵנוּ וְיַבְאֵנֵנוּ אֵל עִם קְדָשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתֶּיךְ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחִלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלְכוּת שְׁמִיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵּי בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

"בְּרֵאשִׁית תִּמּוֹן" תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְּדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מִשְׁבָּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנּוֹת הָאֱלֹקִי אֹזֶר עוֹלָם
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹר הַמְּפֹלָא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשֻׁמָּה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְטַהֲרָה
עֲלִיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת

יוֹצֵא לְאֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א,
אִייר תשע"ב לפ"ק

סְגוּלָה גְדוֹלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְדוּשָׁה שֶׁל
תַּקוּן מ"ח מִסְפָּר תַּקוּנֵי הַזֶּהר, שֶׁהוּא אֶחָד מִשְׁבָּעִים
הַתַּקוּנִים שֶׁכְּתַב אֹר הָעוֹלָם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א בְּסִפְרוֹ.

וְאֵלוּ הֵן הַמַּעֲלוֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא תַּקוּן זֶה
מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמֵר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה:

- א. יְרוּם מְזֻלוֹ וְלֹא יִתְמוּטֵט.
- ב. יִאֲלִיחַ בְּכָל הָרָכִיו.
- ג. לֹא יָבוֹא לִידֵי חֶסְרוֹן פִּים וְעֵינָיוֹת.
- ד. כָּל אוֹיְבָיו יִפְלוּ תַחְתָּיו.
- ה. לֹא יִרְאֶה מִיתַת בָּנָיו.
- ו. זוֹכֵה וּמְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.
- ז. פְּחוֹת הַטּוֹמְאָה (אֲשֶׁר הֵם הַמְּקוֹר לְכָל הַרַע וְלְכָל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת)
מִתְרַחֲקִים מִמּוֹנוֹ.
- ח. יִנְצֵל מִמְּקַרָּה לֹא טָהוֹר.
- ט. מוֹעִיל מְאֹד לְתַקֵּן אֶת עֲווֹן פְּגַם הַבְּרִית, וּבִפְרָט בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם.
- י. לֹא יִחְלָה בְּמַחְלַת הַנְּפִילָה.
- יא. יִזְכֶּה לְיִרְאֵת שָׁמַיִם.
- יב. יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.
- יג. יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית,

וְאִינוּן תִּרְי שְׁבֻתוֹת^[ג], עֲלִייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שְׁבֻתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵא):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת, וְרוֹמֵז עַל שְׁתֵּי שְׁבֻתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֵה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׁכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת" וְעַל הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻת", וְעַיִן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֶמַר שָׁם שְׁבֻת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבֻת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשְׁבֻתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שְׁבֻת עֲלָאָה וְשְׁבֻתָּא דְּלִילָא הוּא שְׁבֻת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שְׁבֻתוֹת, שְׁבֻת עֲלִיּוֹנָה וְשְׁבֻת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנִּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמָּן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(כּפּסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וּכְנֶגֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתָּאָה – כְּנֶגֶדָם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – כּפּסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שֶׁבֶת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שבת, ברית עולם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין תְּרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שניהם

עֲלִיה, חֲד לְאִמְלָאָה לִּיה וְחֲד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלִּיא מִיְנִיה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שתי פליות - פנימיות נצח והוד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בנים לישראל עמוד סבא -

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצֹבוֹת דְּטָחוּל
וכבד ומרה, ס"מ כבד כועס, ומרה זרקת בו טפה,
שהוא חלול שבת מבער אש הפעס בגופו, ואם
מתקן להם דירה נאה, אז שורים שניהם על צדיק
יסוד העולם (כסא מלך, באר יצחק ומפרשים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָיָן^[ח], עֲנַג
שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שַׁבַּת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
שַׁבַּת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּז"ן^[י], וְנִהָר, אֵית נָהָר וְאֵית
אֶת הַגָּז"ן (בְּרֵאשִׁית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ

נָהָר, אֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נָהָר
נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נָהָר

פְּלָגִיו, וְאֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נַחַל

ח. אֲבֹרָהִם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
ט. עֵתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שַׁבַּת, וּמְפָרֵשׁ תַּחְלָה
סוּד עֲנַג שַׁבַּת, - עֲנַ"ג רְאשֵׁי תַבּוֹת: ע' עֵדֶן, נ" נָהָר,
ג' גֵּן (כִּסּא מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵינָן בְּשַׁבַּת בְּרֹזָא דְעֲנַג שַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב:
"אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נְאָמַר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּז"ן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִיָּם לוֹן וְאֵית לֵיהּ
לְקִיָּמָן, אֵיתְהַפֵּךְ לֵיהּ "עֲנַ"ג" לְ"נַג"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם
מִתְקַן וּמֵעֲנַג כְּרֵאוּי אֲזֵי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשַּׁבַּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֵתְמַר עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אֵיהּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ", זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהֶפֶךְ מִנְגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
"פְּלָגִי מִים", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נֶחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקָרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כֶּסֶף מְלֶךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֵיתְמַר "עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֵמַר הַכָּא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רֵאתָה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפָאֶרֶת יְסוּד (רֵאשִׁי תְּבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנֹג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֵּהֲרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָרֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אֵי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְמַעַן הַשְׁכִּינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנִּשְׁמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרֹזָא ד"נִשְׁמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשֵׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהַאי נִשְׁמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. וּכְאִה
שהיא השכינה התחתונה. וכאי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרָא דְּגֵי הֵנָּם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגֵּי הֵנָּם, שְׁעֵלִיָּה נְאֻמַּר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשֶּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן

הַשֶּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשֶׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאֲרָה לְנַר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאֲרַת עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ הָאֲרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיָּהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשֶׁבֶת שְׁנֻקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלֵבוּ הָאֲרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן בִּינָה וּמִלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כִּפְסָא מְלֻף), לְרִמּוּז שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשֶׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשֶׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" מִצַּד פְּלוּנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשֶׁבֶת

דְּכַעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגִיְהֵנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהֵנָם.

אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגְּר"א). כד. אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבַּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעֵי לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוּל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְאָכֵי חֶסֶד חַד
 כְּנָגֵד אַרְבָּעִים מַלְאָכֵי חֶסֶד אַחַת
 בַּשַּׁבָּת, וְאִינוּן עֲשָׂרָה דְלִקְהָ אָדָם
 בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם,
 וְעֲשָׂרָה לְחֹהָ וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה
 וְעֲשָׂרָה לְאֲרַעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי
 לְאֲדָמָה, וּבְגַלְלָה זֶה אָמְרוּ בְעֵלֵי
 מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, דְּאֵלִין
 הַמְשַׁנָּה אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, שְׂאֵלוּ
 מִלְּאֲכֹת אִינוּן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל
 הַמְלָאכֹת הֵן נְחָשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 לְקַבֵּל מַלְאָכֵי יְצִיאֹת. הַשַּׁבָּת
 כְּנָגֵד מַלְאָכֵי יְצִיאֹת. הַשַּׁבָּת
 שְׁתַּיִם. אִינוּן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד
 שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׂה
 לֹזֵן בְּבֵת אַחַת, מֵאֵן דְּאֲעָקֵר חֲפִץ
 אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִץ
 מֵאֲתֵרִיהָ וְאַנְחָ לִיהָ לְבַר מֵאֲתֵרִיהָ
 מִמְּקוֹמוֹ וּמִנִּיחָ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כְּאֵלוֹ,	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כְּאֵלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאֶעְקֹר נְשָׁמְתִיה מִרְשׁוֹת
 אֶת זֶה, גֹּרִים לְעִקּוֹר נְשָׁמְתוֹ מִרְשׁוֹת
 דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחְרַת, שְׁהִיא
 מְרָה וּמְחֹל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מְרָה וּמְחֹל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 דְּאִתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקֹרוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא בור, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָה, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִוּ [כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוּ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא יי [כח] אִיהִוּ
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָה. שְׁבִתָּא יי הוּא

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לַיְמֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מִרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפֵּד
וְחִשּׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד ^[לא] וְחִשׁוּבָא
 וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁבָּה
 וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
 וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
 בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
 בְּכָל, וְהָרִי פְרֻשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
 דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
 שְׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתָאֵי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מֵינִים כְּנֻגְד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתָא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשֶׁר וְיִין, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאָר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחְתָּ אֶת־רִאשֵׁי תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוֹוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. טַחֲוּל עֲלֵהּ אִתְמַר^[לז] שֵׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי). לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. פן בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי אֶת		
אמרת	השכינה:	"פשטי את		
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבֶּשֶׁנָּה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְּפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשֶׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלֵי־, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריף למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון" אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּי, הִנֵּה אֲזִי יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוה הִיא
 לְשִׁמָּה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזו"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצֹוה
 מְגָנָא וּמְצֹלָא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוה, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאֲזִי
 וְיִרְדָּא הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזו"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֶרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוה וּמְצֹוה וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תּוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מֵיִם חַיִּים פָּרִשְׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(?מִיָּהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִיִם (יִכּוֹן שְׁכָל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׂבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה), וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תְּהִלִּים יח, לא) הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת (יִכּוֹן שֶׁהַקְּלָלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרַמָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
תִּהְיֶה לְאֱמֶרֶת) ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדוּשַׁת שַׁבַּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדוּשַׁת שַׁבַּת, וּמֵאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבַּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפַּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוֹר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבַּת, (בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבַּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכָל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכָל שְׁעָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵינַי עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

